

LÉVAI HIRLAP

Társadalmi-, Szépirodalmi- és Közgazdasági hetilap.

Előfizetési ár:

Egész évre K. 5.—
Fél évre " 2.50
Negyed évre " 1.25

Egyes példány 10 fillérért kapható:
Schulez Ignác laptulajdonosnál.

Szerkesztőség és kiadóhivatal hova
a lapba szánt kéziratok, hirdetések,
előfizetési díjak küldendők:
Léva, Kazinczy-utca 2. sz.

Nyilttéri közlemények soronként 20 fillér.
Hirdetések egyezség szerint.
Megjelenik minden szombaton.
Szerkesztőségi telefon szám 24.

Az osztrák vasgyűrű.

Írta: Rubinek Gyula, az O. M. G. E. igazgatója.

Népek és nemzetek a béke fentartásáért állandóan milliárdokat áldoznak az álló hadseregekre és ezek a hadseregek csendesen pihennek az ő helyőrségeikben. A csendes pihenés békés hadisarczát megfizetik a termelő osztályok és az államok érdekharca minden hadiköltekezés mellett nem a harczmezőkön dől el, hanem a gazdasági téren, ahol harci fegyver a vám és a vasuti tarifa, mellyel az erősebb nép a saját védelmére kevésbé berendezett népeken és nemzeteken vértelen, de életbe és vérbe vágó diadalt vesz. Ostromvár helyett vasgyűrű a modern élet küzdelmi eszköze.

Ilyen vasgyűrű keletkezett Magyarország köré az osztrák vasutállamosítások és az osztrák államvasutak harczias tarifarendszerében, amely ellen való sikeres védekezésre immár kezét fogott ennek az országnak teljes gazdasági érdekképviselője a maga leg súlyosabb vezető egyéniségeinek szoros fegyverszövetségével.

Ez a harcz szükséges és ezt meg kell vinni, bár annak előidőzésében magunk is részesek vagyunk. Kiszáradt a harcz a refakcia politikából, amely merev ellentétben van a minden járavaló közlekedési politika szükség-szerű vezető eszméjével, az egyenlő bánás elvével. Erről a refakcia rendszerről állapította meg a porosz vasuti miniszter, aki pedig ugyancsak

megbízható tisztikarra támaszkodik, hogy a refakcia rendszer megrontja a tisztikart s hogy ezzel a rendszerrel csak egyoldalu, ellen nem őrizhető kedvezményeket lehet nyújtani, de arra ez a rendszer nem alkalmas, hogy egy ország egész gazdasági termelését egységesen támogossa, mert az egyik refakcia a másikat szűli végtelen láncolatban s a tarifaképzés egységét illuzóriussá teszi. A refakcia rendszernek ezt a közgazdasági és forgalompolitikai viszasságát a mezőgazdasági érdekképviselő régen felismerte és teljes fegyverzetel harcolt is ellene. Hogy a harc hevesebb nem lett, azt annak kell tulajdonítani, hogy a mezőgazdasági körök is elismerték e rendszerben az osztrák iparral való megküzdés egy fegyverét s alkalmazni engedték, amikor a magyar termelés érdekeit kellett megvédeni

De véghatára támadt ennek a rendszernek azzal, hogy Ausztria hasonló erős államvasuti rendszert teremtett, mint aminő a miénk. Mig Ausztria ezt az erős szervezetet meg nem teremtette, tehetetlenül állott Magyarország refakciós védelmi forgalompolitikájával szemben, mert a magánvasutak legfontosabbjaira, mint közös vasutakra a magyar kormány is befolyást gyakorolt.

A mi vasut államosításaink és az erre felépített refakcia rendszer Ausztriát is vasuti államosításra bírta s főként pedig a mi önállósulási törekvéseink voltak főoka, hogy most egy hatalmas vasgyűrű vesz körül minden-

felől, amelyen egy jól átgondolt, minden részletében az osztrák gazdasági érdekeket szolgáló forgalmi politika alapjait veti meg az új tarifareform.

A helyzet tnlajdonképen azon fordul meg, hogy az Ausztriával kötött kereskedelmi szerződésben — vulgó kiegyezés — elfelejtettük lekötöni a vasuti tarifákat, sőt a szabad kéz vivmányaival dicsekedtünk, pedig a tarifaszabadság egységes vámterület mellett csak addig volt értékes, míg az osztráknak államvasutja nem volt s nekünk teljesen szabad kezünk volt a saját vasutainkon. Ez a szabad kéz persze meg van ma is, de most már Ausztria nem áll védtelenül sőt immár veszedelmes támadó fél.

Ausztria nem kifogásolja többé az ipari refakciákat, sőt alkalmazza azokat, mint harci eszközt Magyarországgal szemben. Első sorban megtámadja a magyar malomipart, amennyiben 25% visszatérítést fog adni a lisztarifából saját malmainak. Ez a 25 százalék már a magyar malmok termelési vesztesége, az osztrák malmoknak pedig ugyanekkora termelési jutalma. Ha ezt a két tételt egybevetjük, tisztában vagyunk azzal, hogy az osztrák vasgyűrű miként szorítja a magyar malmok versenyképességét a szerződés szerint szabad területen. És ennek a vasgyűrűnek a fojtogatását megérzi majd a magyar mezőgazdaság is. De érzékenyen fogja sujtani gabonakivitelünket és így áralakulásunkat az az osztrák tarifális támadás is, hogy az eddigi tarifa képzési szo-

KOESTLIN

őle teasütemény és cakes!

HORNIMAN-TEA

a világ legjobb teája!

BAKER

eredeti angol töltésű jamaika rum!

E három, legjobbnak elismert cikk egy csésze izletes teához

Kertész Lajosnál kapható Léván.

kás ellenére a nagyobb távolságok díjait jobban emelte, mint a közelebbiekét s így a mi gabona és lisztne-münk versenyt az osztrák határszéli piacokon megnehezítette, ami egész alakulásunkra káros visszahatással volna ha ellene nem védekeznénk.

A mezőgazdaságot és ipart egyaránt megbénító osztrák támadás ellen azonban védekezni kell és védekeznünk lehet is. Keressük azonban elsősorban a békés megoldást, a refakcia-rendszernek egymás gazdasági fejlődését gátló kinnövései kölcsönös kiirtásában s a köteléki díjszabás útján pedig az aránytalan tarifaemelés csökkentése útján.

Ha pedig nincs békés megoldás, úgy álljuk a háborút s amint az első osztrák támadás egy táborba terelte az ország összes gazdasági érdekelt-ségét, úgy e fegyverbarátságot csak szorosabbra kovácsolja az osztrák makacsság. Hogy ilyen háborusdi egyik félnek sem terem babért, azt mi jól tudjuk, csak látnák be ezt mielőbb az osztrákok is, de az élénk dobott keztyűt felvesszük s bármily veszteség árán is, de felvesszük a küzdelmet, mert nem hagyhatjuk megroppantás nélkül tervszerűen körénk font — vasgyűrűjüket.

**Adakozzunk az aradi vesztőhely
megváltására.**

T Á R C Z A.

Gyászinduló.

Pattogva sir a tűz a kandallóban
Künn fehér pelyhekben hull a hó
S fekete szárnyakkal kél a zongoráról
A gyászfelhős, borongó gyászinduló . . .

Nyögnek, zokognak, jajgatnak a hurok
Tompá bánat bug a hangszere . . .
S a kopott huroknak ósdi dallamára
Sötét árnyakkal lesz tele a terem.

Akiknek bánat volt álmuk, ébredésük,
Akik sirtak bus alkonyokon
Lázban égő szemmel összegyülekeznek...
Sápadt arcukon nagy, égő fájdalom.

Meghajlott derékkal összegyülekeznek...
A zongora szünetlen bug . . .
És fejüket forró tenyerükbe hajtva
Könnyeiket ejtik a busak, szomoruk.

Vesper.

Közügyek.

Heti levél.

— Városi muzeum —

A huszadik század emberei vagyunk. A forrongások századé, Köröttünk lázas munkától zúg, bug, zsbongva a világegyetem. Haladunk. Itt az író tolla, a tudós tudománya, a festő, a szobrász, ecsetje, vésője igyekszik világhosszát, fényt, észt és művészetet oltani a még miveletlen, tar koponyákba, ott az ipar, kereskedelem és a technika halad előre csodás, százados gyorsasággal és az emberi élme már égbe repül, hogy ott is az ember, ez a nyughatatlan perpetum mobile vezéreljen, igazgasson és hatalmaskodjon. Néhányan már az istenség eleddig megrendíthetetlen falát döngetik, mert úgy vélik az legalább is megközelíthető. Szóval forrongunk. Létünk örökös harc, küzdelem a jóért, néha rosszért, a nemesért és a mindenek legjobbjáért és legdrágábbikáért a — kenyérért. Ez a huszadik század perspektívája, melyet minden törekvésben az én, az a hatalmas, mindeneden uralkodni vágyó nagy *En* igazgat és vezet.

Lázás munka folyik körülöttünk. És mi, a nagy világegyetem parányai, vajon kivesszük-e atomnyi részünket ebből a zajos vajudásból? Vajon haladunk-e, hogy úgy mondjam, a korrál, a huszadik század rohamosan fejlődő korával?

— Igen, rólunk Lévaiakról van szó, hiszen mi is ama parányi porszeme vagyunk a nagy mindenségnek, melynek — ha élni akarunk — éppen úgy, mint az egésznek,

részét kell vennie ama nagy, forrongó előhaladásban. Mert ellenkező esetben az idő, e feltartóztatlanul rohanó szarnok, a semiségbe söpri az elmaradókat.

Nézzünk körül. Hasonlítsuk össze a múltat a jelennel. Mit látunk ekkor? Örömmel konstatáljuk, hogy a régi, letűnt Léva már csak az egyes ősi kuriák régi falain látható festve, rámákba rakva és dusan terítve a feledés porával a régi Léva ódon képe örömmel vegyes önérettel tölt el bennünket. Örömmel, mert immár a régi helyett legalább részben újak, sőt mondhatni lassan-lassan a közel jövőben már modernnek is leszünk. Önérettünket pedig azért érezzük megelégedettségben lenni, mert ha az új Léva képét látjuk, a *mi*, a *saját* munkánk eredményében gyönyörködünk Szóval mi is részt veszünk a sebesen haladó kor munkájában, parányiságunk minden technikai és kulturerejét felhasználva, csak hogy mi is ott lehessünk a haladás, a fejlődés zászlaja alatt megvívott életharcokon.

Igaz, hogy e vajudások harcaiból, nekünk speciel Lévaiaknak kevés jut, de éppen elég az, ha azt erőnköz mérten teljesítjük. De hát vajon teljesítjük-e? Ha végignézzünk városunkon, e mondhatni kicsi, alig tízezer lakósu városkán, mindenestre igennel lehet felelnünk. Hiszen akárhogy is szadjuk mi és mások e várost, rohamos haladását nem nézhetjük elismerés nélkül. Van már villanyvilágítás (igaz, hogy néha pislog) van aszfalt, van telefon. szépek az utcák és igazán mondhatjuk, van csinos piactérünk, olyan, milyet nem minden Lévához hasonló kis város mutathat. Sőt már bérpalotáink is vannak; ott a Kálvin-udvar és ott lesz a Városi Vigadó is. Ezek mind azt mutatják hogy haladni tudunk a korrál, az idővel.

Falun.

Reiner Tamás végignyújtózkodott a másodosztályu kupé ülésén és cigarettára gyújtott. Boldog volt annak a tudatában, hogy most két hónapig nem fogja látni az aktacsomókat és irnokának kopasz fejét.

Tizenkét évvel ezelőtt ment fel a fővárosba és ezalatt a tizenkét év alatt a legkeresettebb ügyvédek sorába küzdötte fel magát. Most, hogy már idegei figyelmeztették arra, hogy elkélne nekik egy kis üdülés, elhatározta, hogy délre utazik. De aztán eszébe jutott, hogy tizenkét éve nem látta szüleit, feltűnt előtte az alacsony szülői ház zöld zsaluival és vadszöllős tömzsi oszlopaival. Elfogta a vágy, hogy lássa szüleit, akikre idáig csak ritkán gondolt.

Most itt ül a vonaton, az ősi eső csapdossa az ablakokat és az országuton erősen megrakott, csikorgó szekerek igyekeznek az állomás felé. Erről eszébe jutott Tamásnak, hogy otthon most valószínűleg az ősi munkával vannak elfoglalva s apja rövid borkabátban és nehéz csizmákban ott áll a munkások mellett. Elhatározta, hogy ha hazaér ő is olyan csizmába és kabátba öltözik és kiáll a munkásokhoz. Azután a szőke Exner Dórára gondolt, akinek most valószínűleg zsúr van s a haboskávával együtt föltalálja a legfrissebb pletykákat. Mi lenne, ha ő borkabátban, sáros csiz-

mákkal, lucskosan, istállószerűen beállitana az Exnerék szalonjába. Dóra megbotránkozva rázná a fejét és anyjára nézne, aki ajultan dőlné végig a diványon. Erre a gondolatra hangosan elnevette magát, de aztán elhallgatott, mert látta, hogy utitársai gyanus pillantásokat vetnek feléje.

Az állomáson kiszállva, Tamás rosszkedvűen konstálta, hogy a vasuti alkalmazottak és egy öreg paraszton kívül senki sincs a perrenon. Az öreg paraszt alázatosan köszön és kiveszi kezéből a kézi táskáját.

— 'Csés jónapot Tamás urfi, nem ismer? — Maga az Mihály? Hogy vannak odahaza?

— Köszönöm kérdésit, csak az öreg tekinetes asszony betegeskedik.

Tamásnak erről eszébe jutott, hogy édesanyja azelőtt is gyakran betegeskedett és olyankor mindig patikaszag töltötte be az egész lakást. Azt hitte, hogy az anyját sajnálja, pedig csak az a gondolat, hogy otthon megint az a fojtott szag fogadja, érintette kellemetlenül.

Mikor a kocsi az udvarra befordult, Tamás leugrott a kocsirol és végigmenve a hosszú, üveges folyosón, benyitott a szobába. Ott nővére borult a nyakába. Tamást meglepte az a változás, mely tizenkét év alatt nővérén vége ment. Az úde tizenkilenczéves lányból szikár, csontos vén lány

De amint ezt a haladást szemléljük, látni kívánók a hiányzókat is. Így például, egy szép sétatert, rendez csatornázást, a kereskedelem fő kellékét, a hirdető oszlopokat és a többi. De im, önkénytelen is az a kérdés támad fel bennünk, vajjon ha ezek megvolnának, nem kívánna-e már tökéletesíteni valót városunk fejlődése és különösen kulturális fejlődése? De igen! Mert még nincs meg városunkban az a kulturális központ, mely meg van minden valamire való városban és ez nem más mint a nálunk még hiányzó — *Városi muzeum*. Még van ez minden városban, mert minden városnak meg van az a kulturális érzéke, mely méltányolni tudja a múltat is és annak emlékeit, hiszen ez összetartozik életével, fejlődésével. Van városi muzeum Aranyosmaróton, Selmecen, Kőrmöcbányán, Ipolyságon Ujbányán . . . és minden körülöttünk levő városban. Pedig ha valahol, úgy Léván, kellene lennie, mert hiszen Léva ugy szerepelt mindég az idők folyamán, mint a felvidék végvára, innen indultak ki a nagyrafőrdő eszmék és tervek. Hány fontos dokumentuma van elsősorba itt a városban és szerte a vidék ősi kuriáin, nemes Léva város régi életének. De sajnos csak *szétszórván*, mert bennünk eddig nem volt meg az az érzék, hogy életünk eme magmaradt nyomait összegyűjtsük és hogy idővel melléje rakva a mi életünk, haladásunk maradványait jó és követendő példával szolgáljunk a jövőnek.

Vagy minket nem érdekel sem a rég elmúlt idő és sem a jövő, hát mi nem kívánjuk ismerni fejlődési gyermekéveink munkásságát és alkotásait? Ez igazságtalanság volna önmagunkkal szemben, mely szerint városunkat és vidékét még arra sem méltánók, hogy emlékét megőrizzük. De helytelen a

jövő nemzedék szempontjából is, mert mi képen mi nem látunk semmit a múltból, ha össze nem szedjük a múlt emlékeit és ha meg nem alapítjuk a Városi muzeumot, hol életünk, fejlődésünk és haladásunk maradványait az utódokra hagyhatnók, akkor a késő unokák épen úgy nem fognak tudni felmutatni a mi alkotásainkból semmit, mint mi nem tudunk elődeinkéiből.

Épen azért, ha azokat a mozzanatokat megakarjuk örökíteni, melyek most, e lázongó XX. században fogva tartanak bennünket, ha munkáink eredményét meg akarjuk őrizni, hogy azt az utódokra hagyhasuk, kell hogy gondoskodjunk olyan helyről és testületről, mely megvédi azokat az elmulástól. És az a hely és az a testület a *Városi muzeum* és az azt megalapító és továbbfejlesztő *Városi muzeum-alapító testület*. Ezt a testületet kellene megszerveznie a kulturális érzékkel bíró vezetőknek és akkor meglenne maga a muzeum is. Azt kérdezi most az olvasó, hová tesszük a muzeumot és mi is lesz benne az őrizni való? Megfelelhetünk! Hogy hová tennők? Hát nincs a városházán egy terem, mely erre használható, avagy a városi levéltár nem egyeztethető-e ezzel? Hogy mit teszünk a muzeumba? Hát ezt bizony előre megfejteni fogas kérdés, de hisszük, hogy ha az egyesület megalakul, ha tudomást szereznek létezéséről a környékiek is, ők is el hozzák régiségeiket, mik minden házban vannak, a régi könyveket, kártyákat, irásokat, emlékeket és akkor lesz mit elhelyeznünk, mely az idők folyamán csak gyarapodni fog.

Mi megtettük kötelességünket és egész társadalmi életünket érdeklő eszménket nyilvánosságra hoztuk, melynek megvalósítása nem pusztán a vezetőket érdekli, hanem Léva város művelt lelkű közönségét is kel

hogy tette sarkallja. Fogjon össze Léva város társadalma, hiszen van még nálunk elég művelt és jó székkel bíró ember, álljanak össze és alkossák meg a Városi muzeumot alkotó társaságot, hiszen ez kezdetben igen csekély, ugyszólván semmi költséggel sem, csak egy kis jóakaratu munkával jár, de a melynek még is megvan a maga nagy *fejlődéstani* fontossága.

Egon.

A tőzsdereformról.

Az igazságügyminiszteriumban teljesen elkészült már a tőzsdereform törvénytervezete, mely egyfelől a kiegyezés zárajegyzőkönyvében vállalt kötelezettségnek kíván megfelelni, annak, hogy a határidőüzlet megrendszabályozza, de másfelől a tőzsdébiróság hatáskörét kívánja megszorítani, az idők során kiszélesedett működési anyag felvételét korlátozni. Az igazságügyminiszterium vonatkozó törvénytervezete két részből áll tehát, az egyik a gabona-határidőüzlettel foglalkozik, a másik a tőzsdébirósággal. A javaslatok alapját Polónyi Géza igazságügyminisztersége idejében vetették meg. És Polónyi távozása idején a képviselőházban történt felszólalásából — mikor a tőzsdét mint intézményt megtámadta — körülbelül képzelhetjük, hogy az igazságügyminiszterium törvénytervezete nem valami kedvező lehet a gabonahatáridőüzlet szempontjából, másrészt a pécsi gazdakongresszuson elfogadott Zselénszki-féle határozati javaslat anyaga az, melyre az igazságügyminiszterium törvénytervezete támaszkodik a határidőüzlet tekintetében, ha talán nem is annyira radikálisan, hogy — mint

lett. Aztán odament anyjához, ki ágyban feküdt és hosszan csókolta. A beszélgetés nehezen indult meg. Tamás beszélt mindennapi életéről. A két asszony érdeklődve hallgatta őt és vizsgálódva nézték Tamás finom városi ruháját. Majd kérdezősködni kezdett róluk s az asszonyok sópáncsodva beszéltek kicsinyes bajaikat. Tamás meglepetve vette észre, hogy őt ez nem igen érdekli. Már-már kifogytak a tárgyából, mikor belépett az apa. Ruhájából kiáradó hidegség egy kissé felrisszította a szoba fojtott levegőjét. Az esőtől nedves bajszát Tamás ajkára nyomta.

Ódakünn már alkonyodni kezdett s az apó elállt. A szobában már sötét volt s a négy ember hallgatva ült. Nem tudták hol kezdeni a beszélgetést.

A lány csakhamar felállt és kiment a vécéorát elkézíteni. Tovább is hallgatva ült. Az apa néhányszor megmozdult, mint ha valamit mondani akarna. Tamás tudta, hogy mit. Félénken törte meg a csendet.

— Apám, mért nem ment férjhez Margit? — Hjah fiam a szegény lánynak nem lehet akad szerencséje, különösen, ha olyan világosat, mint Margit. Volt egy kéroje, nem fészelt neki, mert már 45 éves volt. Most meg már ugysis késő, meg aztán az apó is beteges, legalább van aki rendben tartja a házat.

Az ajtó előtt lépések hallatszottak, az

apa abbahagyta a beszédet. A cseléd hozta be a lámpát.

Vacsora után Tamás kérte, hogy mutassák meg szobáját, mert már nagyon fáradt. A szobájában még nem érzett kedvet a lefekvéshez, olvasni próbált. Valami diszkótesés könyvet vett fel az asztalról és találmra felnyitotta. Arany családi köre öltött szemébe, kezdetleges rézmetszetekkel illusztrálva. Idegesen csapta be a könyvet. Egy ideig fásultan nézett maga elé, azután kinyitotta az ablakot és kinézett a már sárguló kertbe. Őde, hűvös levegő csapta meg az arcát, kedvet kapott sétálni a nedves, rothadó levelekkel fődött utakon.

Kiment a kertbe és elgondolkozva sétált A lakoszoba ablaka alá érve hallotta, amint apja és nővére élénken beszélgetnek.

— Mért nem pörölted be apám, nyakára kell küldeni a végrehajtót, majd fizet a gazember!

Tamás önkénytelenül megállt, de aztán észre tért és továbbisietett. Eszébe jutott, hogy egyszer apját véres fejjel hozták haza. Egy paraszt vágta fejbe fejszével. Akkor még nem tudta, hogy miért, csak később, értelmesebb korában vette ki szülei beszélgetéséből, hogy apja nagy százalékra kölcsönzött a falubéli parasztoknak és kezében tartotta az egész falut. Lassan járkált a kertí utakon, míg egy nedves ág szemébe

csapódott. Ekkor összeborzadt, felsietett szobájába és megröbált elaludni.

Másnap reggel fájó fejjel ébredt. Felöltözködött és kiment az udvarra. Most látta, milyen roskadt az egykor kedves ház, milyen üresen bámulnak a folyosó kivert ablakai. Az udvar végén nővérel találkozott.

— Hát te már fónn vagy Tamás?

— Az este korán fektüdtem le, nem tudtam tovább aludni. Beszélgetve sétáltak tovább. Egyszerre egy paraszt gyerek lépett Tamáshoz és egy sürgőnyt nyujtott át neki. Tamás elolvasta a sürgőnyt és így szólt nővéréhez:

— Irodavezetőm sürgősen hazahív valami fontos ügyben.

Nem várhatja meg egy ideig az az ügy, marasztalta a lány pusztja megszokásból.

Szülei is marasztották, de ő mindenáron menni akart, talán nem egészen a fontos ügy miatt.

Hat órára előállott a kocsi és Tamás hosszan bucsúzva szüleitől felszállott rá. Valami furcsa érzés szorongaita szívét, örült, hogy ismét ott lehet aktái között, ahol legalább otthon érzi magát, de szorongó fájdalom fogta el, amikor az elhagyott házra gondolt.

A fordulónál még egyszer visszánézett a szülői házra, de már nem láthatta, mert elborította a piszkos őszi köd.

Szentgyörgyi Károly.

azt Zselénszki javasolja — börtönbüntetéssel kivánná sújtani a határidőüzeneteket megkötő kereskedőket. A tőzsdebiróság hatáskörének megnyírbálását már más szelvényben tervezte az igazságügyminiszterium; itt az a szempont, hogy a tőzsdebiróság óriási anyagghalmazát elvezessék és erre azt eszelték ki a tervezet alkotói — éppen a tőzsdetanácsból kiinduló kérelemre — hogy a tőzsdebiróság hatáskörét visszaszorítják a tőzsdéi ügyletekből származó vitás kérdések elbírálására, míg olyan ügyletek felett való ítélkezést, melyek nem tőzsdetagozok között jöttek létre, a tőzsdebiróság reformálásával egyidőben újjászervezendő kereskedelmi és váltótörvényszék elé fognak tereltetni.

A tőzsdebiróság reformjának kérdésébe nem szóltak bele a többi szaktársak képviselői, de a határidőüzenet megreformálására vonatkozó radikális és irányzatos, elfogult tervezet ellen úgy a pénzügyminiszterium, mint a kereskedelmi miniszterium felemelte szavát és a tervezetet azzal küldték vissza az igazságügyminiszternek, hogy nem hajlandó e tervezettel szolidaritást vállalni, sőt hír szerint még a földművelésügyi miniszterium is tiltottnak találta a Lex Zselénszki alapján készült Lex Polónyi tervezetét, Günther ekkor új tervezetet készített a határidőüzenet kérdésének szabályozására, de ez meg annyira formai volt, hogy földművelésügyi miniszterium nem akarta fedezni. Akkor lett aktuális a politikai válság és azóta tart szakadatlanul jelenben is, a megoldás kilátástalanságával. Ezernyi sokkal sürgetőbb kérdés foglalkoztatja most a politikai világot, a miniszteriumok adminisztrációját is, mint a tőzsdebiróság, a határidőüzenet reformja. Jó időbe telik, míg majd újra aktuális lesz ez a kérdés és akkor majd az adott politikai helyzet fogja eldönteni, hogy miként is alakul a tőzsde-reform kétirányú megoldása. Mert sajnálatos, ebből a fontos bíraskodási és közgazdasági ügyből hova-tovább egészen hatalmi politikai kérdés lett és mindazoknál a szempontoknál, melyeknek a megoldásnál homlokterben kellene állniok, fontosabb, hogy az Országos Magyar Gazdasági egyesület mely leghevesebb ellensége a tőzsdének, milyen elhelyezkedésben áll a kormánynál, hogy az a politikai árnyalat, mely az agrárius zászló alatt harcol a parlament porondján, mennyire képes érvényesíteni akaratát a kabinettel szemben. Mostanáig mindig akadt néhány komoly, hozzáférő ember a fórumon, — aki bár népszerűtlen cselekedett — mindig megvédelmezte a tőzsdét attól, hogy üres jelszavak aldozatául essék. Mit hoz a legközelebbi politikai alakulás, ki tudná és ki tudja, hogy milyen lesz az elhelyezkedés a tőzsde-reform tekintetében? Annyi bizonyos, hogy azoknak az osztályoknak, amelyek a tőzsdét közgazdasági szükségnek tudják és jelentőségével minden irányban tisztában vannak, össze kellene fogni, hogy megvédjék e fontos gazdasági tényezőt attól, hogy talán az aktuális napi

politika áldozata legyen, mint Németországban és Ausztriában történt, mindkét államban helyrehozhatatlan és mélyreható kalamitásokat felidézve.

Kálmán Jenő.

Néhány szó a Haverda ügyhöz.

A Haverda-ügy tárgyalásának váratlan berekesztése és új esküdtszék elé utalása alkalmával bizonyára sokakat foglalkoztatott az a kérdés, hogy tulajdonképen miért is állott elő e rendkívüli helyzet, amidőn 8 napi fáradságos munka egyszerre halomra dől és a kérdés önkénytelen felmerülése annál természetesebb, mert bünvádi perrendtartásunk óta hasonló eset még nem fordult elő. A bíróságot, az ügyészt, a védőket külön-külön aligha lehet hibáztatni, de együttesen talán hamarább! Igaz ugyan, hogy mindannyian a törvényben adott jogukkal éltek csupán, de éppen a „*summum in summa iniuria!*” Itt látszott meg, hogy mit eredményez, ha e három faktor között nincs meg az a congruentia, amely a nyugodt s helyes tárgyalásnak mindenkor az alapja *Kölcsonös jóakarata nélkül* csak a csörgő sapka bujt elő minduntalan: a kivánt *sensatio*, a *botrány!* Inter duos litigantes: H. Mariska visszakerült — a vizsgálati fogságba.

Mindenesetre különös a bíróságtól, hogy pápább volt a pápánál és az ügyészi vádra ráduplázva H. Mariskára vonatkozólag a bűnsegédség mellett a felbujtás iránti külön kérdést is feltenni kívánta. Különös pedig azért, mert a vádlottra nézve rendszerint közömbös lévén, hogy a büntető törvény melyik §-ában mondják ki bűnösnek, egyedül a büntetés neme és tartama lényeges előtte, amennyiben H. Mariskát bűnsegédként mondták volna is ki bűnösnek, a bíróságnak módjában állott volna az esetben is akár *súlyosabb* büntetést kiszabni, mint ha a felbujtást állapították volna meg ellene. Ugyanis a bűnsegélyre úgy rendelkezik a törvény, hogy *enyhébben* büntetendő, mint a véghez vitt büntetett, tehát jelen gyilkosság esetében, mellyel halál jár; életfogytiglani fegyház, míg a felbujtásra, mely a főtettel egyenlő elbírálás alá esik, az enyhítő szakasz alkalmazása mellett 15 évi fegyház lett volna kiszabható. A bíróságnak tehát felesleges volt az ügyet élére állítani; mert az elvitáztatatlan, hogy amidőn a súlyosabb minősítéssel ő áll elő és nem az ügyész, ennek az esküdtekre irányító hatása lehet. A védelem mégis a bíróság e sakkhuzására kevést-bé indokoltan nyulott az ultima ratióhoz: a tárgyalás elnapoltatásához, mert — fentiekől már eltekintve — biztosra vehető, hogy a jövő vádiratot nem a kötelességét teljesítő ügyész fogja csinálni s így abban a felbujtás vádja bizonyosan benn lesz, a helyzet tehát megismétlődik, miért hát a további bizonytalanság rázuditása a vádlottakra?

Mindeneknek némi igazolásaképen emel-

kedik ki az egész ügy háttéréből egy sajnálatos dolog: a *bizalmatlanság az esküdtszék intézménye iránt*. A bíróság nem bíz az esküdtekből, hogy ők fognak előállani ha szükségét látják, a felbujtás külön kérdésének kívánságával, az ügyész nem bíz bennök, hogy részéről előterjesztendő súlyosabb minősítést is kellőleg fogadnák, a védelem sem bíz, hogy a bíróság lehetséges irányítása alól az esküdtek azonnal emancipálni fogják tudni magukat. Innen a collisio. Pedig az esküdtekből 8 napi tárgyalás után bizonyonnan kialakult már a vádlottakra vonatkozólag valamely irányban a *meggyőződés*, amelyből — feltételezni sem lehet — hogy ötletszerűen kiközösíthetők lettek volna.

El kell ugyan ismerni, hogy az esküdtszék „köznap” elemeinek ad hoc bíróvá vedlése ellen alapos kifogások emelhetők, azonban ezek jogosaknak még sem mondhatók. Mert amidőn a törvényhozás az esküdtszéknek — állampolgári jogok érvényesítése az igazságszolgáltatásban — ezen valóban nemes intézményét megalkotta, módot adott a *kivédnők* összeállítására, amidőn úgy rendelkezik, hogy az alapajstromból a szükséges esküdteket egy, a viszonyokkal ismerős bizottság válassza ki. Tehát bátran lehet a legkomplicáltabb ügyeket is az esküdtszékre bízni, vitás kérdéseket eléje terjeszteni, csak ne állítsák azt össze — *barátsági, vagy semmilyen alapon*.

A Haverda-ügynek tehát kerékkötője tulajdonképen nem a felbujtás kérdésének az esküdtszék elé vetése volt, hanem az unostalan előrángatott csörgő sapka. *a botrány*.

—yi.

— **Gazdasági egyesület hivatalos helyisége** november hó 1-től Léval Balassa-utca 4. sz. alatt a posta közelében van. Felhívom erre az igen tisztelt gazdaközönség figyelmét, hogy kinek bármely gazdasági ügyben felvilágosításra van szüksége, sziveskedjék az új hivatalos helyiségben személyesen, vagy levélileg felkeresni. Hivatalos idő d. e. 9—12. d. u. 2—4 óráig. KRAJTSIK JENŐ g. e. titkár.

HIREK.

Erzsébet napján. Ma van halhatatlan emlékü Erzsébet királynénk napja (nov. 19.) Idegenből jött hozzánk és magyar lett közöttünk egészen. Az ő sok csapástól megvért, bús nagy lelke rokonságot talált az ő bánata és ennek a sok vihartól megtépázott nemzetnek keserve között. És szerető anyánk lett. Könyveinket letérülte, bánatunkat enyhítette. Keserűségünkben vigasztalt, kétségbeesésünkbe irt talált. Egy fennsőbbes nő lélek finom megértésével hidalta át a királyt és a nemzetet elválasztó mély űrt. Sikertült. És neki,

Nagyasszonyunknak köszönhetjük, hogy a nemzet, mikor a mult, már csak mint egy rossz álom tűnik elő, zavartalanul él, fejlődik, virul. Esmények szakadatlan láncolata volt az élete. Legyen emléke örökkön áldott. És legyen örökkön átkozott a kéz, mely nemes életét kioltotta.

— **Eljegyzések.** Pick Margit urleányt Pick Ede polgártársunk kedves leányát, folyó hó 14-én jegyezte el Preisich Győző jól ismert helybeli mészáros iparos. Gratulálunk! — Kachelmann Oszkár a mult héten jegyezte el Mágocsy Dretz Margitot.

— **Személyi hír.** Faragó Samu, az Első m. ált. Biztosító társaság titkára, kit Őfelsége a közelmultban érdemeinek elismerésül a Ferencz József-rend lovag keresztjével tüntetett ki, a napokban kihallgatásra jelenkezik Őfelségénél, hogy a kitüntetésért köszönetet mondjon.

— **Erzsébet ünnepség.** Igen szép és a naphoz igazán méltó gyász ünnepélyt rendezett folyó hó 19-én Erzsébet királynénk emlékére a lévai izraelita iskola a következő műsorral: 1.) Szózat. Éneklí a tanuló ifjúság. 2.) A királyné álma. Szavalja. Strasser Nándor IV. o. t. 3.) Gyászdal. Éneklí a tanuló ifjúság. 4.) Az ünnep méltatása. Tartja; Deák Adolf ig. tanító 5.) Szomoruan szól a . . . Éneklí a tanuló ifjúság. 6.) Erzsébethez. Szavalja; Hegyi Etel. 7.) Himnusz. Az ünnepség melynek rendezése egyaránt, dicséri a tanítótestületet igen szépen sikerült. A sikerült ének számokat Klein Ármán tanító munkásságának köszönhetjük. Ügyes és igazán magyar volt Deák Adolf ig. tan. lelkes beszéde is. — Most az következnek a tudósításban, hogy a nagy számú közönség jelen léteről számoljunk be. Azonban sajna a közönségről nem lehet szólnunk, mert — nem is volt. Csodáljuk hogy a szülők és az iskolaszék nem igen érdeklődnek gyermekeik és a tanítóság munkája iránt.

— **A lévai izr. nőegylet** folyó hó 16-án gyűlést tartott melyen a tíz tagu vigalmi bizottság elhatározta, hogy 1910 január hó 8-án táncal egybekötött japán estélyt rendez.

— **Pártgyűlés.** A lévai függetlenségi párt választmánya e hó 18-án d. e. 11 órakor a városháza kistermében gyűlést tartott dr. Kmoskó Béla pártelnök elnökele alatt. ifj. Madarász József a kerület orsz. gyűl. képviselője vázolta a politikai helyzetet s az előzményeket, melyek képviselőnket a Justh pártköz. való csatlakozásra indították. baró Révay alelnök tisztségéről leköszönt mert nem azonosíthatja magát a banksoport hívevel; ő ugymond szívvel lélekkel Kosuth híve s mellőle el nem tántorodik, soha. Különbben ifju Madarász József a kerület képviselője folyó hó 28-án vasárnap tartja beszámolóját Léván

— **Gyászhir.** Hegyesy Géza nyugalmazott m. honv. őrnagy e hó 12-én 60 éves korában Pozsonyban elhunyt. Holttestét 14-én beszélték s Nagykereskenybe szállították,

hol 16-án a családi sirboltban örök nyugalomra helyezték. A boldogultban csebi Pogány Virgil helybeli kir. járásbíró sógorát gyászolja. Legyen nyugalma csendes, emléke áldott!

— **Az aradi vesztőhely** megváltására beérkezett adományok nyugtázása.

Iparos Olvasókör gyűjtő ivén:

Kovátsik Samu 1 korona, Szemerédy 40 fillér, Ondrejkovits Lajos 50 fillér, Ördögh Lajos 50 fill., Csernák Izidor 60 fill., Szabó Sándor 40 fill., N. N. 20, N. N. 30, N. N. 10 és N. N. 25 fillér. Tatár István 50 fill., Vida Jónás 40 fillér, Mihálka István 20 fillér összesen: 5 korona 95 fillér. Eddigi összes gyűjtés 88 korona 81 fillér. A gyűjtést folytatjuk.

— **Nemesi címerhasználat.** A király Pereszlyényi Fekets János nagysáói körjegyzőnek és törvényes utódainak, régi magyar nemességük és Pereszlyényi előnevük épségben tartása mellett, az általuk színes rajzban bemutatott címernek használatát megengedte.

Vegyészeti iparunk újabb sikerei. Örömmel értesülünk a Kabina szappangyár r. t. ama sikereiről, melyet legújában, kitűnő minőségű vegytisztító Viaszszinszappan néven forgalomba hozott gyártmányának bevezetésével ért el. Kompetens tényezők egybehangzó nyilatkozata szerint e szappan hivatva van az összes külföldi gyártmányok kiszorítására. A Kabina féle Viaszszinszappan a t. vásárló közönségnek és olvasóinknak b. figyelmébe ajánljuk.

— **Uj gazdasági tudósító.** A m. kir. földmívelésügyi miniszter Kosztolányi István nemcsényi lakost az aranyosmaróti járás területére a gazdasági tudósítói tiszttel bizta meg.

— **Egy bosszuálló cseléd** felett itélkezett e hó 14-én a helybeli kir. járásbíró. Az illető, ifju Vojtynyi János béres, ki a lévai uradalom egyik gazdaságában a hízó ökrök mellé volt beosztva, de valamelyes ok miatt büntetésből a répaszeletekhez lett rendelve, ami terhebb munka s így Vojtynyinak ez nem volt inyére. Ezért bosszút forralva, egy este meglete a béresgazdát — ki oka volt hogy ő a hízó ökrök mellől elmozdított — s egy konyhakéssel fejbe szurta. Az esetet jelentették a gazdatisztnak, ki Vojtynyit ezért kérdőre vonta, de a garázda cseléd a még mindig nála levő késsel a gazdatisztet is fejbe szurta. A béresgazda sérülése 18 nap alatt gyógyult be, a gazdatiszté pedig 8 napot vett igénybe. A garázda cseléd ezért 10 hónapi és 4 napi fogházra lett ítélve összbüntetésül, amit azonban megfellebezett.

— **Tüzeset.** Nem mulik el hét hogy 2—3 tüzesetről ne kellene beszámolnunk. Véletlenség, gondatlanság, — de mindenestre vétkes hanyagság mindkettő. A vörös kakas megint fészált, még pedig Nagysallóban e hó 5-én d. u. Kovács Sándor föld-

műves szalmával fedett házára. Aki ismeri a nagysallói keskeny udvarokat, csöppet sem fog csodálkozni azon, hogy a tűz a szomszédok házára is átcsapott. Több baromfi, csöves tengeri, takarmány és gazdasági eszköz lett a tűz martaléka. A kár 3059 korona, mely nagyobb részben biztosítás utján megtérül.

— **Vasutasok árvaháza.** Az országos vasuti szövetség árvaházának felépíthetésére már oly tekintélyes összeg gyűlt egybe, hogy az országos központi vezetőség immár komolyan foglalkozhatik azon kérdéssel, hogy hol volna az országos vasuti árvaházat legcélszerűbb felépíteni. A szövetségi gyűlésen a kerületi elnökök bejelentették, hogy Szeged, Szatmár, Brassó, Nagybánya városok ingyen telket ajánlottak föl azon esetre, ha az árvaházat városukban építenék. Balassagyarmaton pedig dr. Grünbaum Aladár ügyvéd volna hajlandó ingyen telket ajándékozni. A nemes szándéku ajándékozás nem szorul dicsőre.

Magyar Gazdaszövetség a kisgazdák jogvédelméért. A Magyar Gazdaszövetség igazgató-választmánya most tartott ülésében elhatározta, hogy a szövetség kebelében jogvédő irodát létesít, melynek célja a hozzáforduló kisgazdáknak ingyenes jogi tanácsadás s felvilágosítások adása lesz. A Magyar Gazdaszövetség jogvédő irodájától szakszerű felvilágosítást és útbaigazítást fog kapni minden kisgazda, aki akár személyesen, akár levélben oda fordul. A válaszokat vagy levélben, vagy a szerkesztői üzenetek rovatában adják meg a szövetség hivatalos lapjában. A teljesen ingyenes tanácsadást igénybe veheti minden kisgazda, aki a szövetségnek egyéni tagja, vagy pedig tagja a Magyar Gazdaszövetség kötelékébe tartozó valamely szövözeteknek, gazdakörnek.

Ragados állati betegségek Bars vármegyében.

Lépfene: aranyosmaróti Malonya; verebélyi Fakőveczkény, Ohaj.

Veszottség: aranyosmaróti Kistapolcsány; lévai Kiskálma, verebélyi Csifár.

Rühkór: aranyosmaróti Velszecz 5 u. juh; lévai Garamszőlös, 5 u. juh.

Sertésorbáncz: garamszentkeresztli Nagylócsa 2 u.; lévai Agó 6 u., Garamdamásd 11 u., Garamkelecsény 14 u., Kissalló 2 u. Lekér 2 u., Málás m., Nagykálma 8 u.; verebélyi Zsitvabessenyo 3 u.

Sertésvész: aranyosmaróti Gesztőd 4 u. Szelepcsény; garamszentkeresztli Felsőapáti, Karvaly, Saskőkelecsény, Saskóvárarajja 1; évai Csata 6 u. verebélyi Nagyveczkény 5 u.

— **Kiküldetés.** Az iparostanonciskolai tanítók országos egyesületének 1900. évi december hó 21-én Budapesten tartandó kongresszusán a lévai iparostanonciskola tanítótestületét Ghimesy János igazgató-tanító fogja képviselni. Mint értesülünk, az ipariskolai tanítók közül még Bányai Ferenc és Sós Simon tanítók is részt vesznek a nagygyűlésen.

A lévai izr Fillar egyeslet folyó hó 18-án tartotta a minden évben szokásos szegény gyermekek felségélyezését. Igazán a legelismerőbb szavakra érdemes ezen nemes egyesület működése, melyet Lieberman Jakabné úrnő a lévai izr hitközség főabbijának neje, az egyesület áldásosan működő elnöknője vezet. Igazán megható volt a jelenet midőn 22 szegény gyermek kapott egyszerre téli ruhát hogy védve legyenek a tél hidegétől. A szorgos gondoskodás ellátta a gyermekeket minden ruhaneművel a legapróbb részletektől a legnagyobbig. A gyermekek hálás örömét meghatóttan nézte a jelen levő nagyközönség. — A ruha segély kiosztás végeztével az egyesület elnöknője barátságos uszonnával lepte meg a szegény gyermekeket. A tett önmagát dicséri, mi csak azt kívánjuk hogy áldásosan működjön az egyesület továbbra is *ad multos annos!*

Közgazdaság

Parcellázások állami ellenőrzése. Évek óta sok keserűséget és igen nagy kárt okozott az, hogy magánemberek és banküzletek dús haszon reményében az egyes eladó birtokokat parcellázás céljából megvették és aztán elviselhetetlen terhek mellett földéhes, számítani nem tudó kiscgazdáknak, munkásoknak adták el, sokszor olyanoknak akik már a foglalat is csak hitelművelettel tudták lefizetni. Ekként sokféle állandó panaszzsal és keserűséggel emlegették a birtokparcellázásokat, melyek nem egy existenciáit a legsúlyosabban érintettek. Annyira szembeszökő volt egy-egy parcellázás üzleti természete és a nép félrevezetésére irányuló rosszhiszeműség, hogy a földművelésügyi miniszter szükségét látta közelépní s nem egy, már folyamatban levő birtokparcellázásnál jóakaratulag segített azon, hogy a parcellákat vásárlók érdekei megvédesse-nek Baj volt azonban eddig, hogy a mi-

niszternek nem minden birtokfeldarabolási és parcellázási eset jutott tudomására. Azért intézi Darányi földművelésügyi miniszter valamennyi főispánhoz az itt közölt és a közérdeknek jelentékeny szolgálatára való rendeletét: „A parcellázások kellő ellenőrzése, illetőleg a kiscgazdákra nézve káros parcellázások lehető megakadályozhatása végett felkérem méltóságodat, utasítsa a kormányzatára bizott vármegye területén működő kör- és községi jegyzőket, illetve városi hatóságot, hogy a 100 holdon felüli birtokok parcellázásáról — melyekre nézve a mozgalom a községekben megindul — méltóságodnak azonnal, a szigorú felelősség terhe alatt tegyenek jelentést, hogy így méltóságod a parcellázás közérdekű, vagy káros üzletszerű voltáról minél előbb tájékozódhassék, s hogy méltóságodnak módjában legyen a parcellázásra vonatkozó véleményét hozzám idejekorán felterjeszteni. Sok parcellázásról ugyanis csak olyankor szerzek tudomást, amikor a már helytelen irányu tárgyalás kellő mederbe terelése le-küzdhetetlen nehézségekbe ütközik, holott ha kellő időben értesítést kapnék, a kiscgazdák érdekeinek megvédeése kész helyze-tek által nem nehezítették meg. Amennyiben a törvényhatóság területén üzletszerű parcellázásra már vételek történtek volna, azok feldarabolásának ügyét, de különösen éber figyelemmel sziveskedjék kísérni és engemet erről sürgősen értesíteni.”

Eladó ház.

A Honvéd-utcában levő csinos Sveiczai ház **egészben** és hozzá egy darab gyümölcsös kert jutányos árban megvehető **OSZTRIDER GYÖRGY** tulajdonostól.

ÚJ CZUKRÁZDA!

Van szerencsém Léva város és vidéke n érdemű közönségének szives tudomására hozni, hogy **Léván, Mártonffy-utca 2. sz. alatt** (Friedmann-féle házban, hol egyidőben már volt cukrázda) egy, a mai kor követelményeinek mindenben megfelelő cukrázdát nyitottam, s azt a n. é. közönség igényeihez mérten rendeztem be.

Süteményeim csakis természetes tiszta vajból s naponta mindig frissen lesznek készítve.

Reggeli és oszonna kávé, csokoládé, tea; azonkívül finom likőrök, bonbonok, lakodalmi, keresztelői és névnap ajándékok; a legfinomabb torták és tea sütemények lesznek kaphatók.

A közelgő karácsonyi ünnepek alkalmára rendkívül csinos és izléses karácsonyfa diszek!

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve vagyok mely

tisztelettel

Sipiczky János

cukrársz.

Alkalmi vétel!

Szövetek

férfiöltöny és felöltőkhöz

igen alkalmas, óriási választékban érkeztek

WILCSEK SALAMON

szövet és divatáru kereskedésében:

LÉVÁN.

Alkalmi vétel!

Bérekocsi

Bunda

Lábszák

Ezennel van szerencsém a n. é. utazó közönség figyelmét a hűvös idők beálltával

zárt kocsimra

felhívni. A kocsik használatához bundát és lábszakot csekély díjért kölcsönözök.

teljes tisztelettel

ERTLER HENRIK

bérekocsi tulajdonos LÉVA.
Zugó-utca és Szepesi-utca sarok.

Kárpitos műhely áthelyezés

Lövinger Henrik tisztelettel tudatja a n. é. közönséggel, hogy

kárpitos és diszitő műhelyét

Mártonffy-utca-ba, a Józsefcsek-féle házba, volt Vörösmarty mészáros helyiségébe helyezte át.

Elvállal minden a szakmába vágó javításokat, jutányos árak mellett

Látszerek és optikai áruk nagy választékban kaphatók Greiner Zsigmondnál Léván. Kálvin-tér. Javításokat is elfogad.

Kézimunkák és női kalapok izléses kivitelben Pinter Józsnál Léván.

Koháry utczában huszonött éven át volt fűszer üzlethelység berendezéssel és lakással együtt kiadó bővebbet Józsefcsek Géza Lévai takarékos és hitelintézeti főkönyvelőnél.

A szerkesztésért a lapkiadótulajdonos felelős.

Férfi és női divatcikkek Holzmann Bódognál Léván.

Kóser füstölt húсарuk

u. m. felvágottak, virstli, veroneser szalonna győri, szalámi bécsi gyártmány, minedn időben frissen kapható. Virstli kedden, szerdán és szombaton frissen érkezik.

Hochberger Berta üzletében Léván, Teleky utca 23.

KOHN NATHAN
ZSARNÓCZA.

Modern lakberendezések

—• készítője. —•

Megbízható bevásárlási forrás. Levélbeni megkeresésre mintákkal személyesen teszem tiszteletemet.

Schulcz Ignác

papírüzletében

a legizlésesebb és legújabb levélpapírok érkeztek.

naponta ujdonság

képeslapokban

Szivarkahüvelyek!

100 darab 20 fillér.

Interurbán telefon sz. 24.

„Kobrak“ cipők egyedüli raktára.

POLLAK ADOLF LÉVA.

Ajánlja rendkívüli jó minőségű cipőit igen jutányos árakban.

Oriási választék üveg, porcelán, lámpa és játék árúkbán.

Képekerek minden kivitelben.

Épület üvegezési vállalat!

Játék árúk!

Kosár árúk!

„Kobrak“ cipők egyedüli raktára.

Knapp Dávid Léva, mezőgazdasági- és varrógépek raktára.

Van szerencsém nagyérdemű közönség szives tudomására adni, hogy

mezőgazdasági gépek... raktáraitam ...

kibővíttem

tej- és vaj

gazdasági

gépekkel

és ezen gépekben a legelsőrendű

ALFA SEPARATOR R. T.

budapesti cég

képviselőjét bírom.

Raktáron állandóan láthatók.

Felhívom a tisztelt gazdák közönség figyelmét a közlekedő cséplési idény alkalmával legjobb hazai gyártmányú

Hoffher és Schrantz-féle

cséplőgépekre.

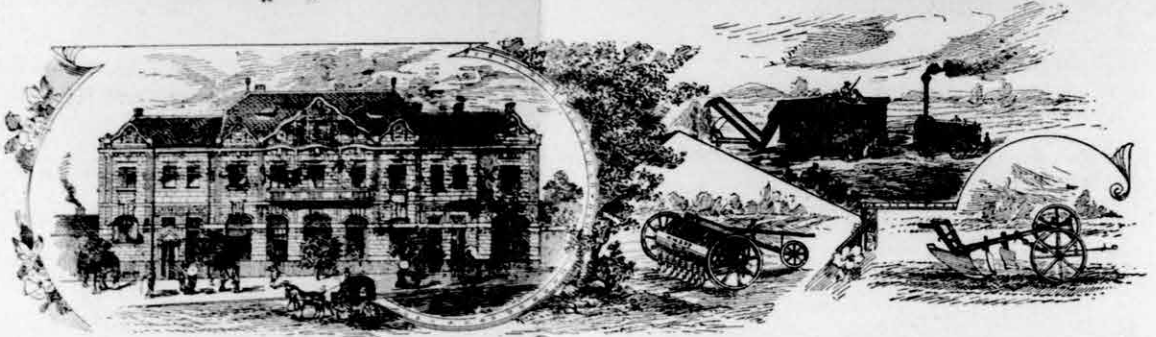
Ganz-féle

locomobilok

melyek raktáron állandóan üzemből láthatók.

Mezőgazdasági- és varrógépek legnagyobb raktára:

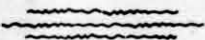
Knapp Dávidnál, Léván.

Hoffher és Schrantz
Mayfarth Ph. és Tsa.
Mc. Cormick * * *

gépeinek vezérképviselője.

Ganz-féle motorok
állandóan üzemben
láthatók. * * *

Műkölapos jégsekreányek. Világhírű lánczoskutak.

Községi és kerti fecskendők.

Használjunk
KABINA-féle
- - Viasz - -
színszappant

Mosáshoz a legjobb, legtakarékosabb;
egyszeri átdörzsölése ezzel, felér más
szappannal való 3-szoros átdörzsö-
léssel. - - - - -

Tisztasáért szavatosság!

A lévai fogadó

bontásából kikerülő használt
ajtók, ablakok, fedélfa és egyéb
anyagok jutányos áron eladóak.

Értekezhetni:

Szauer Izidor és Mór
cégnél Léván.

WEISZ SIMON

NÓRINBERGI- ÉS ROVIDÁRU NAGYKERESKEDÉSE

LÉVA, PETŐFI-UTCZA.

Dús választéku raktárt tart
fa érc koporsókból
koszorúk és az
összes temetkezési cikkekből.

STEINER JÓZSEF

kárpitos-, díszítő és butorkereskedő
LÉVÁN, Petőfi-utca 13. szám.

Kárpitos és díszítő munkák a legújabb kor köve-
telményei szerint a leggyorsabb idő alatt pontosan
készülnek.

Saját asztalos műhelyemben a legmodernebb lak-
berendezéseket készítek. Helyben, hívásra házhoz
megyek!